

Grecofile

Griekse taal, cultuur en geschiedenis

Grieks leren met Kosmas.

Wietty Belly

Een paar jaar geleden zou ik met mijn vriend op vakantie gaan. We hadden het allebei druk en onze reis zou pas over een maand of acht plaatsvinden.

Dat jaar wilden we kiezen tussen Turkije en Griekenland.

Toevallig werd het Griekenland en optimistisch als ik ben dacht ik: even een snelle cursus modern Grieks en dan sta ik mijn mannetje.

Dat was niet realistisch, maar wat ik in die maanden leerde was wel genoeg om in een taverne iets te bestellen, hier en daar een woord of zinnetje op te vangen en straatborden te ontcijferen. En toen was ik verkocht. Er is voor mij niets zo frustrerend als een heel klein beetje kennis. Ik worstelde me door de grammatica heen, en begon me te interesseren voor de Griekse geschiedenis en cultuur. Hoe druk ik het ook had, elke dag maakte ik een half uurtje of meer vrij voor mijn nieuwe hobby, er ging letterlijk een wereld voor me open. Ook ontdekte ik dat iets nieuws leren is als yoga voor je hersens. Je concentreert je op iets dat niets met je dagelijkse leven te maken heeft en daarna ben je moe maar voldaan.

Enige tijd geleden ontmoette ik Kosmas. En mijn besluit was genomen: met hem wil ik doorleren, in mijn eigen tempo. Hij zag al snel wat mijn sterke en zwakke punten zijn en ik geniet elke keer weer van zijn lessen op maat.

En o, ja, wat ben ik achteraf blij dat het Grieks is geworden en geen Turks of Arabisch (we hadden toen namelijk ook overwogen om naar Egypte te gaan).

Die talen hebben geen enkel aanknopingspunt met een andere bekende taal terwijl het Grieks eigenlijk is opgebouwd zoals Frans of Duits. Zodat ik nu best redelijk Grieks versta en spreek, en natuurlijk probeer één keer per jaar naar Griekenland te gaan, terwijl een van mijn vriendinnen, die voor Arabisch had gekozen al ik weet niet hoe vaak haar boeken uit wanhoop in een hoek heeft gegooid, maar voor ons allebei geldt: opgeven is geen optie.